

Han har sandsynligvis, da han giftede sig 1741, været Enkemand, thi 1749 nævnes som Fadder i Helsingør St. Olai Kirke Jomf. Fersleff „Borgmesterdatter“.

Th. Hauch Fausbøll, Cand. phil., Smallegade 15. Kjøbenhavn F.

II.

(4 R. III, S. 72, Spørgsmaal 1).

Om Peter Daniel Baade findes Meddelelser i min udførlige Biografi (Bidrag til den norske Kirkes Historie i 19 Aarh. I, S. 110—17) og Lampe: Bergens Stifts Bisper og Prester II, S. 278. I mit Explr, af mine „Bidrag“ har jeg tilføjet efter senere modtagne Oplysninger: „Daniel Baade var ikke indflyttet fra Østlandet. Han havde forladt Hus og Hjem i Bergen, hvor han havde arbejdet paa flere Handelskontorer. 1733 blev han ansat som Undervrager i Throndhjem, og det siges da, at han havde 3 Børn, medens det ikke nævnes, at hans Hustru var ilive. Han kunde ikke leve af Indkomsten, hvorfor Overvrageren Marcus Busch ^{24/1} 1736 frasagde sig Overvrageriet med Andragende om, at Baade maatte blive hans Eftermand, hvilket indvilgedes 13 April 1736.

D. Thrap, Sognepræst. Christiania.

En versificeret Embedsansøgning fra 1826.

Ved G. L. Grove.

Ansøgninger om Embeder og da navnlig om Præstekald findes som bekendt i det 17de og 18de Aarhundrede ikke saa ganske sjældent affattede i Versform. Den røde Traad, der gaaer igennem dem i Vers som i Prosa er, at Ansøgerne af Kongens Naade beder om „et Stykke Brød“, idet de oftest fremhæver mere deres Lyst eller Trang dertil, deres mange Børn, gode Konnexioner eller lignende end deres specielle Kvalifikationer til Embedet. At denne Art har holdt sig helt ind i det 19de Aarhundrede, kan følgende Vers afgive et Exempel paa.

Ansøgeren var Frederik Winding, f. ^{17/2} 1775 i Vesterbølle, hvor Faderen Poul Winding var Sognepræst. Han blev Student fra Viborg 1791, men maatte tidligt af Mangel paa Understøttelse forlade Universitetet og tage Kondition først i Jylland, siden i Norge. Imidlertid døde Faderen 1799 efterladende en sindssyg Enke og 10 Børn. Winding drog derefter til Kjøbenhavn, var i 1801 Medlem af det daværende Kronprinsens Livkorps og tog 1804 theologisk Examen med bedste Karakter. Siden levede han som Lærer og avancerede til Kaptajn og Kompagnichef ved Kongens Livkorps. Idet han paaberaabte sig Kongens Løfte om at komme i Betragtning som Medlem af dette i 1801 og siden, lykkedes det ham, uagtet Kancelliet indstillede 3 ældre velanbefalede Kandidater, d. ^{30/12} 1809 at blive Sognepræst i Nørre-Sundby — Hvorup, hvortil Kongen havde jus vocandi, og her blev han til sin Død ^{9/10} 1842. Det i følgende Vers ansøgte Embede, Dronninglund, fik han derimod ikke. Naar han

her siger, at det Embede, han havde faaet, ikke gavnede ham en Prik, men lod ham savne baade Brænde, Klæder og Brød, saa viser en Bemærkning i Wibergs Præstehistorie (III S. 221), at Kaldet i al Fald forslog til at ernære ham. Han karakteriseres nemlig med Ordene: „ganske umaadelig før, hvilket gav Anledning til de forskellige Anecdoter.“

Med mange Ansøgninger fra de forrige Aarhundreder har denne en søgt Forbindelse med Kongehuset tilfælles, in casu dog kun bestaaende i, at han skulde være sin „Konge lig i Navn og Aar“. Det første har vel for saa vidt Fornavnet Frederik angaar, sin Rigtighed; men Aaret stemmer endda ikke, hverken „Fødselsaaret“, da Frederik VI er født 1768 og Winding 1775, eller „Regeringsaaret“, idet Frederik VI tiltraadte sin Regering 1808 og Winding sit Præstekald 1809.

Ansøgningen, dat. Sundbye Pg. d. 12 Januar 1826, findes i Danske Kancellis Arkiv som Indlæg til Sagen om Besættelsen af Dronninglunds Præstekald 1826.

Ak allernaadigste Konge og Herre!
 Det gaaer mig ej vel desto værre;
 det Kald, jeg for sytten Aar siden fik,
 har mig ej gavnet en eeneste Prik.
 Af Biskoppen var det saa sterk beklippet,
 saa jeg ofte har staaet paa Nippet
 at slænge bort baade Kiøle og Krave
 som en for mig selv unyttig Gave.
 Thi for Brænde, Klæder og Brød
 jeg med mine maae lide Nød.
 Ejheller kan jeg her vel sanke
 Renten til den nationale Banke,
 men maae ret som en Cujon
 fuy! dagligen frygte Execution.
 Dog kan der paa dette vel raades Bod,
 naar De ville være saa naadig som god
 og unde mig fattige sorte Hund
 Præstekaldet til Dronninglund.
 Vel vil der vist af de Sorte fleere
 paa dette Kald sterkt speculere.
 Men jeg ejheller er nogen Sinke.
 Fordum blev jeg regnet blandt de flinke,
 da jeg ofte kunde lade mig see
 for Deres Aasyn med port'Epée;
 min Konge lig i Navn og Aar
 haaber jeg vist, jeg Naade faar.
 Jeg haver ej fleere Patroner
 end min Konge og min Gud,
 derfor troer jeg vist, de høre mine Toner
 og frier mig af Nøden ud.
 Gud give Dem da Aar end saa mange
 som De nu har, men ej meer saa trange.

allerunderdanigst

Frederich Winding

forhen Capitain ved Deres Majestæts Livcorps, nu ved Deres Naade
 Sognepræst for Sundbye og Hvorup Meenigheder i Aalborg Stift.